

[Anders Andersen.]

dobbelte. Denne udvikling kan ikke undgå at virke som en bremse på initiativ og produktion.

Det er vel også værd at bemærke, at den øgede beskatning ikke i første række har været et spørgsmål om, hvorvidt pengene skulle bruges eller de ikke skulle bruges. I langt højere grad har det været et spørgsmål om, hvem der skulle bruge dem, det offentlige eller den private. Ser vi således på statistisk departements opgørelse over stigningen i henholdsvis privat og offentligt forbrug i perioden 1950-1958, viser det sig, at medens det private forbrug steg med knap 50 pct., steg det offentliges forbrug med over 100 pct. Det tilsvarende forhold finder vi, når vi ser på investeringerne. Det er vel nok i så henseende betegnende, at statens civile anlægsudgifter trods den højere beskæftigelse og trods sommerstoppet i indeværende år skønnes til 750 mill. kr. eller 100 mill. kr. mere end sidste år, og at finanslovsforslaget indeholder yderligere forhøjelser til 780 mill. kr.

Finanslovens udgiftsside er til en vis grad blot en opsummering og et skøn over de udgifter, der følger af den øvrige lovgivning. Derfor vil det naturligvis være i forbindelse med disse enkelte love, at finanslovens udgiftsside kan påvirkes. Mit parti vil som bebudet sammen med det konservative folkeparti i samlingens løb fremsætte en række lovforslag med henblik på netop at nedbringe det offentliges udgifter. Må jeg i denne forbindelse nævne, at jeg sad egentlig og blev lidt i tvivl om, hvorvidt det var finansloven, der var til behandling, eller det var venstres og de konservatives spareforslag, der var til behandling, da jeg hørte på den ærede socialdemokratiske ordfører, idet vi fik en meget nøje gennemgang af disse spareforslag. Jeg tror jo nok, at der, efterhånden som disse forslag fremsættes, vil blive anledning til en debat derom. Vi har, som det vil være det høje ting bekendt, allerede fremsat nogle af disse lovforslag, som tager sigte netop på en nedbringelse af de offentlige udgifter, og flere vil følge i den kommende tid. Får vi tilslutning til disse forslag, og det håber vi naturligvis — vi håber, der i det høje ting vil være et flertal for at følge denne besparelseslinje — vil der være sikret en nedgang i statens udgif-

ter på 300-400 mill. kr. Jeg skal komme tilbage til tallene.

Vi har naturligvis ikke kunnet forvente, at den højtærede finansminister skulle foregribe disse ting ved at tage hensyn dertil ved finanslovsforslagets udarbejdelse. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, når jeg forstod den højtærede minister sådan, at han allerede nu er villig til at imødekomme oppositionen på ét punkt, nemlig med hensyn til udlån til boligbyggeriet, hvor jeg forstod at den højtærede finansminister kun ville søge bevilget et beløb svarende til de allerede givne statslånstilsagn. Jeg må måske opfatte det således, at den højtærede minister så også vil medvirke til i forbindelse med det fremsatte forslag om ændring i boligstøtteleven at begrænse den højtærede boligministers bemyndigelse tilsvarende, for først derigennem kan vi jo sikre, at denne besparelse vil blive fastholdt.

Jeg skal ikke her komme ind på oppositionens enkelte besparelsesforslag, de er jo i og for sig velkendte fra den offentlige debat, og vi har fået dem yderligere uddybet her i dag; jeg skal kun understrege, at her er tale om en samlet plan, som bryder med den hidtil førte linje, og som danner baggrund for de skattelettelser på 800 mill. kr., vi har foreslået.

Jeg har i denne forbindelse hæftet mig ved den store anlægsudgift for statsbanerne på 166 mill. kr., en stigning på 44 mill. kr. Det må efter vor opfattelse nøje undersøges, om det er en absolut nødvendig udgiftsstigning. Hvis vi skal følge den ærede ordfører for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Lars P. Jensens indstilling, skal vi jo alle sammen køre gratis med statsbanerne. Jeg ser, at han har udtrykt tanker herom i en tale vistnok i Silkeborg. Det vil i hvert fald ikke gøre statsbanernes underskud mindre.

Men herudover kan også nævnes, at direktoratet for vareforsyning fortsat figurerer med helt uændrede nettobeløb trods den højtærede handelsministers bebudede indskrænkning af direktoratets virksomhed i forbindelse med omlægningen fra restriktioner til told.

Beløbet til tillægsbevillinger er forhøjet med ca. 65 mill. kr. Det giver mig anledning til at spørge den højtærede finansminister, om man ud over den almindelige revision